

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

21 APRIL 1994

VOORSTEL VAN DECREET

— van de heer J. Vandeurzen C.S. —

**houdende verbetering van de samenwerkingsmogelijkheden
van openbare ziekenhuizen**

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De ziekenhuizen zijn onderhevig aan heel wat veranderingen. Deze veranderingen, vaak **geïnspireerd** door budgettaire overwegingen, hebben betrekking op de financiering, de erkenningsnormen, de wijze van besluitvorming en het management enzovoort. Steeds meer wordt hierbij de nadruk gelegd op meer samenwerking tussen ziekenhuizen voor de hele of gedeeltelijke uitoefening van ziekenhuisfuncties.

Uiteraard ontsnappen ook de openbare ziekenhuizen niet aan die uitdagingen. Voor deze ziekenhuizen rijzen er nog supplementaire problemen. Vele openbare ziekenhuizen vervullen bovenlokale functies terwijl hun eventuele exploitatiekosten **toch** betaald moeten worden door de moedergemeente. Hun flexibiliteit wordt soms nog beperkt door de procedures en bepalingen die eigen zijn aan overheidsdiensten. Een recent arrest van de Raad van State toonde nog eens aan dat de samenwerkingsmogelijkheden van openbare ziekenhuizen erg beperkt zijn.

Dit voorstel van decreet wil de openbare ziekenhuizen dan ook de mogelijkheden bieden om zich op dynamische wijze te reorganiseren in het licht van de noodwendigheden. Door toe te staan dat OCMW's voor de hele of gedeeltelijke exploitatie van een ziekenhuis kunnen toetreden tot een VZW, worden bovendien de volgende doelstellingen gerealiseerd :

a) de eventuele tekorten vallen niet langer ten laste van de moedergemeente : artikel 114 van de **gecoördineerde zie-**

kenhuiswet regelt immers alleen een deficitregeling voor ziekenhuizen geëxploiteerd door OCMW's en verenigingen, zoals bepaald in artikel 118 van de organieke wet van 1976 ;

b) samenwerking met andere partners (voor een gehele of gedeeltelijk-gezamenlijke exploitatie) wordt gemakkelijker. De voorgedijregeling en de strenge bepaling in verband met de stemverhoudingen voor de verenigingen, zoals bepaald in hoofdstuk XII van de organieke OCMW-wet, zijn niet van toepassing ;

c) toezicht en dagelijks beheer worden ontkoppeld : het wordt mogelijk om als beheerder deskundigen aan te trekken, terwijl in de algemene vergadering raadsleden de belangen van het OCMW behartigen.

Wij benadrukken dat de keuze van de VZW als rechtsvorm uiteraard facultatief is. Sommige openbare ziekenhuizen hebben geen behoefte aan een aangepaste beheersvorm of verkiezen de vereniging zoals thans beschreven in hoofdstuk XII van de organieke OCMW-wet. Een en ander hangt immers af van de plaatselijke en historische gegroeide omstandigheden.

Voor een goed begrip van het voorstel moet vooraf ook beklemtoond worden dat de aard van de rechtsvorm, namelijk een vereniging zonder winstoogmerk, niet betekent dat de ziekenhuisexploitatie „geprivatiseerd” wordt. Een VZW kan uiteraard een opdracht van publieke aard uitoefenen. De mate waarin dat het geval is, wordt bepaald door de volgende factoren :

- is de VZW opgericht op initiatief van de overheid ?
- handelen de oprichters in hun hoedanigheid van mandataris ?
- wie draagt de exploitatietekorten ?
- enzovoort.

In dit voorstel van decreet wordt over die kwesties geen algemene uitspraak gedaan. De wijze waarop, in **concreto**, de VZW wordt opgericht en beheerd (bijvoorbeeld ingebouwde vetorechten en dergelijk) zal allicht ter zake beslissend zijn. Er is ons inziens geen reden om hierover een ideologisch debat te voeren. Iedereen is het erover eens dat het verschil tussen een openbaar en een **privé-ziekenhuis** in essentie betrekking heeft op het feit dat een openbaar ziekenhuis altijd toegankelijk moet zijn voor eenieder, ongeacht zijn of haar financiële en sociale situatie. (De vraag rijst of de overheid een dergelijke ingesteldheid ook niet mag verwachten van prive ziekenhuizen, die **toch** in principe door dezelfde overheid op dezelfde wijze worden gefinancierd en die trouwens meestal ook blijken te geven van die ingesteldheid). In dit voorstel van decreet wordt in ieder geval bepaald dat OCMW's alleen kunnen toetreden tot VZW's waarvan het statutaire doel zeer expliciet verwijst naar deze uitgesproken sociale opdracht. Het spreekt overigens vanzelf dat het betrokken OCMW ook contractueel met de VZW nog een aantal garanties kan overeenkomen.

De situatie van het personeel vraagt uiteraard ook de nodige aandacht. Artikel 55bis van de organieke OCMW-wet van 1976 maakt de contractuele aanstellingen in het openbare ziekenhuis mogelijk.

In de nieuwe VZW-structuren worden de personeelsleden aangesteld op basis van de wet van 3 juli 1978 (zoals thans de contractuelen in openbare ziekenhuizen). Het is echter noodzakelijk voor hen in een collectieve bescherming te

voorzien. Daarom bepaalt het voorstel van decreet uitdrukkelijk dat in de statuten van de VZW niet mag geopteerd worden voor de niet-toepasselijkheid van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel. Het koninklijk besluit van 28 September 1984 bepaalt dat overheidsdiensten, opgericht na 1 oktober 1990 steeds onder de wet van 1974 ressorteren, in zoverre de statuten niet anders bepalen. Indien de VZW de facto moet beschouwd worden als een overheidsdienst, is dus steeds de wet van 1974 toepasselijk. Indien de VZW uitsluitend privaatrechtelijk van aard is, is de CAO-wet van 1968 van toepassing.

Door deze decretale regeling is een collectieve bescherming voor de personeelsleden gewaarborgd, dit in tegenstelling tot de situatie bijvoorbeeld van sociale bouwmaatschappijen.

Dat het personeel van het ziekenhuis in andere arbeidsvoorwaarden tewerkgesteld kan worden dan het personeel werkzaam bij een OCMW, dat ook lid is van de VZW, is geen wijziging ten opzichte van de huidige situatie. Artikel 42 van de organieke OCMW-wet zegt dit met zoveel woorden.

Op te merken valt dat er uiteraard een overgangsregeling noodzakelijk is voor het personeel van de **privé** en openbare ziekenhuizen waarvan de exploitatie ingebracht wordt in de **v z w**.

Tenslotte moeten wij nog even stilstaan bij twee andere aspecten die de samenwerkingsmogelijkheden van openbare ziekenhuizen determineren. Vooreerst is er de relatie tussen het openbare ziekenhuis en het bevoegde OCMW dat door een hulpvrager kan worden aangesproken. Ter zake is de wet van 2 april 1965 met betrekking tot het ten laste nemen van maatschappelijke dienstverlening door OCMW's van toepassing.

Er is, zoals bekend, een onderscheid te maken tussen het bevoegde steunverlenende OCMW, dat in dringende gevallen en bij behoefte dient op te treden, enerzijds, en het centrum van onderstandsdomicilie, dat door het bevoegde hulpverlenend OCMW kan worden aangesproken voor de terugbetaling van de kosten anderzijds.

Soms wordt wel eens beweerd dat openbare ziekenhuizen zich wat betreft de toepassing van de regel in een andere situatie bevinden dan **privé-ziekenhuizen**. Dat is niet helemaal juist. Het enige wat essentieel is, is het feit dat het OCMW van de gemeente waar het ziekenhuis (**privé** of openbaar) gelegen is, bevoegd is om hulp te verlenen in dringende nood. Ook aan personen die slechts toevallig of intentioneel in de gemeente verblijven. Die plicht staat los van de toepassingsvoorwaarden van artikel 58 van de organieke OCMW-wet.

Indien nu de beheerder van het ziekenhuis **ook** het OCMW is dat voor dringende hulp bevoegd is, ontstaat er misschien wel een eenvoudige communicatie tussen OCMW – sociale dienst en OCMW – ziekenhuis en blijven mogelijke betwistingen uit. Dat belet echter niet dat desgevallend de steun die verleend wordt bij een dringende ziekenhuisopname evengoed door het OCMW – sociale dienst moet teruggevorderd worden van het centrum van het onderstandsdomicilie. Als dit niet mogelijk is, moet in die situatie de onbetaalde ziekenhuisfactuur niet worden afgeboekt als oninvorderbaar in het ziekenhuis maar wel als oninvorderbaar in de sociale dienst van het OCMW. De factuur moet evengoed door het bevoegde dienstverlenende OCMW aan het zieken-

huis betaald worden, zij het via een interne facturatie. Onnodig aan te stippen dat prive-ziekenhuizen (en dus ook een bij hypothese VZW-ziekenhuis waarvan een OCMW lid is) met het OCMW van hun gemeente best afspraken kunnen maken en procedures kunnen afspreken in verband met de tussenkomst van dat OCMW en het aanspreken van het centrum van het onderstandsdomicilie. In principe mag dit geen resultaat geven als de eerst geschetste hypothese.

Een laatste aandachtspunt heeft betrekking op de filosofische of religieuze inspiratie van waaruit het ziekenhuis zijn activiteiten organiseert. Dit moet gerespecteerd worden, hetgeen betekent dat mogelijke partners in een samenwerkingsverband hierover duidelijke afspraken moeten maken. Aan gezien de diverse vormen van samenwerking een onderlinge wilsovereenstemming vereisen en niet worden opgelegd, wordt de eigen identiteit van elk ziekenhuis door dit voorstel niet bedreigd.

Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 2

Er kan niet worden betwist dat door de recente staatshervorming, en meer bepaald de bijzondere wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur, de gemeenschappen bevoegd zijn wat betreft het beheer en de samenwerkingsmogelijkheden van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. De voorgestelde toevoeging aan artikel 79 van de wet van 8 juli 1976, schept een decretale basis waarop de OCMW's zich kunnen baseren om lid te worden van een VZW. Deze mogelijkheid wordt echter beperkt tot deelnemen aan VZW's die gericht zijn op de gehele of gedeeltelijke exploitatie van ziekenhuizen. De mogelijkheid om zelfs voor een gedeeltelijke exploitatie toe te treden tot een VZW is belangrijk omdat op deze manier de samenwerking tussen OCMW-ziekenhuizen en prive-ziekenhuizen voor het gezamenlijk exploiteren van bepaalde functies uit het ziekenhuis **gecreëerd** wordt.

Uiteraard moet de VZW waarvan het OCMW lid wordt, aan bepaalde criteria beantwoorden. Die worden verder in het voorstel geëxpliciteerd.

Artikel 3

Dit artikel hoeft geen commentaar. Het herhaalt de regels zoals ze ook voor verenigingen „hoofdstuk XII” in de wet zijn opgenomen.

Artikel 4

In dit artikel wordt de procedure geregeld die gevolgd moet worden wil een OCMW lid worden van een VZW of de oprichting ervan medewerken. De regeling is identiek

Artikel 5

Dit artikel is essentieel. Het bevat de bepalingen die in de statuten van de VZW moeten worden opgenomen opdat een OCMW aan de oprichting ervan kan medewerken of er later lid van kan worden.

Uiteraard moeten de statuten voldoen aan de bepalingen opgenomen in de wet van 27 juni 1921. Deze vereisten worden echter in het voorstel van decreet nog aangevuld.

Vooreerst bepaalt artikel 5 dat de statutaire doelomschrijving van de betrokken VZW inhoudelijk moet aansluiten op datgene wat voor openbare ziekenhuizen als essentieel wordt beschouwd : de garantie dat de zorgen verstrekt worden aan eenieder, ongeacht diens financiële of sociale situatie. Indien de VZW tot doe1 heeft gezamenlijk een gedeelte van de betrokken ziekenhuizen te exploiteren, moet de statutaire doelomschrijving in ieder geval bevestigen dat die gezamenlijke exploitatie deze doelstelling van het openbare ziekenhuis moet bevorderen.

In de statuten moet ook een regeling worden opgenomen waar door toetreding of uitsluiting als lid van de vereniging slechts mogelijk is na het formeel akkoord van al de zetelende leden. Zoals later zal blijken zal, voor wat betreft het OCMW, soms ook nog de voogdij spelen. Op die manier wordt vermeden dat de identiteit van de vereniging, of de machtsverhouding binnen de vereniging, zou worden gewijzigd zonder dat het betrokken OCMW – en ook de andere leden – daarvoor zijn goedkeuring heeft gegeven.

Het voorstel van decreet verplicht de VZW ook om het lidmaatschap van de algemene vergadering te reserveren aan leden van de Raad voor Maatschappelijk Welzijn. Die bepaling is niet in aanmerking genomen voor de samenstelling van de beheerraad. Wat betreft dit laatste worden geen dwingende bepalingen opgelegd. Dat betekent dat in de statuten ter zake al de regelingen kunnen worden opgenomen die thans ook toegestaan zijn voor VZW's. Men kan bijvoorbeeld bepalen dat een aantal beheerders slechts kunnen worden gekozen op voordracht van een aantal leden van de Algemene Vergadering enzovoort .

In een vereniging is het niet noodzakelijk dat elk lid slechts beschikt over één stem. Evenmin is het uitgesloten dat een lid zich, voor de diverse stemmen waarover het beschikt, door verschillende personen laat vertegenwoordigen. De statuten kunnen anders bepalen. Het aantal stemmen bepaalt ook de reële machtspositie van de verschillende leden in de vereniging. Om de betrokkenheid van het OCMW bij de VZW te bevorderen en in een zeker parallelisme met de regeling die bestaat voor de verenigingen uit hoofdstuk XII van de organieke OCMW-wet, wordt vereist dat de statuten derwijze zijn opgesteld dat, in zover het OCMW over meer dan één stem beschikt, elke stem wordt uitgeoefend door één raadslid. Om de vertegenwoordiging van het OCMW in de VZW te laten bepalen zoals het vast bureau wordt gekozen, wordt het aantal stemmen waarover het OCMW kan beschikken beperkt tot het aantal raadsleden van de OCMW-raad.

De statuten moeten ook bepalen dat, wanneer een lid uittreedt, dat lid ook recht heeft op teruggave van datgene wat is ingebracht. Deze regeling, die eveneens bestaat in de verenigingen zoals opgericht volgens „hoofdstuk XII”, zorgt ervoor dat de afstand van de inbreng door het OCMW geenszins onvoorwaardelijk is. Dezelfde regeling bestaat bij ontbinding. De verplichte statutaire vermelding dat ingeval het OCMW uittreedt er ook restitutie is van de inbreng, beklemt

toont eens te meer dat er van privatisering door definitieve afstand geen sprake is.

Het mandaat van beheerder van een dergelijke VZW moet beperkt worden tot een periode van zes jaar, om op die manier een parallellisme te **creëren** met de samenstelling van de Raad voor Maatschappelijk Welzijn van het OCMW dat lid is van de vereniging. Door die bepaling volgt de VZW wat betreft de samenstelling van de organen het ritme van de verkiezingen in de lokale besturen. Uiteraard moeten de beheerders telkens opnieuw verkiesbaar zijn.

Om de betrokkenheid van de Algemene Vergadering bij de exploitatie te verhogen worden enkele supplementaire bevoegdheden aan die vergadering toevertrouwd. Het betreft hier aspecten van het ziekenhuisbeleid die ook een advies van de medische raad vereisen (namelijk vermeld in artikel 125 van de gecoördineerde ziekenhuiswet).

Het verbod om via de statuten de toepassing van de wet van 19 december 1974 uit te sluiten, heeft als bedoeling de collectieve bescherming van het personeel te waarborgen. Immers, indien de VZW van publiekrechtelijke aard is, wordt hierdoor de wet van 19 december 1974 toepasselijk. Als de VZW van privaatrechtelijke aard is, is de wet van 5 december 1968 betreffende de CAO's toepasselijk. Zo wordt een **vacuüm** vermeden.

Artikel 6

Het is duidelijk dat de zeer cruciale beslissing in de VZW, zoals toetreding van nieuwe leden, statutenwijziging en dergelijke het uitdrukkelijk akkoord moet hebben van het OCMW dat lid is van de VZW. Op die belangrijke beslissingen is dezelfde voogdijregeling 'van toepassing als voor de oprichting.

Artikel 7

In dit artikel wordt bepaald op welke wijze de oprichting of toetreding van een OCMW tot de VZW moet worden geformaliseerd. De wet bepaalt dat het OCMW bij die gelegenheid ook zijn inbreng moet omschrijven. De toetreding neemt de vorm aan van een akte.

Artikel 8

In artikel 7 wordt de aanwijzing geregeld van degenen die het OCMW vertegenwoordigen in de algemene vergadering. De regeling die wordt voorgesteld is degene die wordt gebruikt voor de samenstelling van het vast bureau.

J. VANDEURZEN

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1

Dit decreet regelt een in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet bedoelde aangelegenheid.

Artikel 2

Aan artikel 79 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, gewijzigd bij de wet van 5 augustus 1992, wordt een nieuw lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

„De raad kan, met het oog op de gehele of gedeeltelijke exploitatie van een ziekenhuis, ook kapitaal van het centrum aanwenden door deelneming in een vereniging zonder winstgevend doel. Dit kan echter uitsluitend voor zover die vereniging zonder winstgevend **doel** de bepalingen van de artikelen 135bis tot en met 135octies eerbiedigt.“.

Artikel 3

In voornoemde wet wordt een artikel 135bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

„Artikel 135bis

Een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan, met het oog op de gehele of gedeeltelijke exploitatie van een ziekenhuis, een vereniging zonder winstgevend doel tot stand brengen met **één** of meerdere andere openbare centra voor maatschappelijk welzijn en/of met de rechtspersonen, andere dan die welke een winstoogmerk hebben.“.

Artikel 4

In voornoemde wet wordt een artikel 135ter ingevoegd, dat luidt als volgt :

„Artikel 135ter

Het met redenen omkleed besluit van de raad of de raden voor maatschappelijk welzijn tot oprichting van de in het vorig artikel bedoelde vereniging en de statuten van deze vereniging zijn onderworpen aan de goedkeuring van de betrokken gemeenteraad of -raden en aan de goedkeuring van de ‘bevoegde bestendige deputatie(s)’. Dit geldt ook voor de toetreding door een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn tot een dergelijke vereniging, behoudens datgene wat in dit artikel verder is bepaald. Tegen de beslissing van de bestendige deputatie kan beroep worden aangetekend overeenkomstig de procedure, bepaald in artikel 90. Het besluit tot toetreding tot een bestaande vereniging zonder winstgevend doel is enkel onderworpen aan de goedkeuring van de betrokken gemeenteraad indien reeds een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn lid is van deze vereniging.“.

Artikel 5

In voornoemde wet wordt een artikel 135quater ingevoegd, dat luidt als volgt :

„Artikel 135quater

Onverminderd de vermeldingen, vereist bij de wet van 27 juni 1921 waarbij aan de vereniging zonder winstgevend doel en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend, vermelden de statuten :

1° dat de vereniging tot doel heeft een ziekenhuis of een deel van een ziekenhuis, waarin aan eenieder die zich aanmeldt, zonder onderscheid van godsdienstige overtuiging, ras, huidskleur, afkomst, nationale of etnische afstamming en zonder onderscheid naargelang het vermogen van de betrokkene, de nodige zorgverstrekking wordt verleend, te exploiteren of tot die exploitatie bij te dragen ;

2° dat geen leden kunnen toetreden of uitgesloten worden zonder de uitdrukkelijke beslissing daartoe van al de overige leden die zitting hebben in de vereniging en de toetreding steeds geschiedt in de vorm van een authentieke akte waarin het toetredend lid verklaart deel te willen uitmaken van de vereniging en de vereniging het toetredend lid aanvaardt ;

3° dat een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zich in de algemene vergadering slechts kan laten vertegenwoordigen door leden van de raad voor maatschappelijk welzijn ;

4° dat het aantal uit te brengen stemmen in de algemene vergadering namens het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn niet meer kan bedragen dan het aantal raadsleden die het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn besturen ;

5° dat, voor zover aan een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, lid van de vereniging, meer dan één stem in de algemene vergadering toekomt, dit openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zich moet laten vertegenwoordigen door meerdere leden van zijn raad voor maatschappelijk welzijn en wel op een wijze dat elk lid van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn slechts een stem voor het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn mag uitbrengen ;

6° dat het mandaat van al de beheerders beperkt is in duur en telkens van rechtswege een einde neemt op de eerste algemene vergadering van de vereniging, die plaatsvindt nadat al de raden van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn die lid zijn van de vereniging ingevolge artikel 19 van deze wet **geïnstalleerd** zijn ;

7° dat een mandaat van beheerder steeds hernieuwbaar is ;

8° dat de statuten, inclusief het statutaire doel, slechts kunnen gewijzigd worden en de vereniging slechts vrijwillig ontbonden kan worden mits uitdrukkelijk daartoe beslist door alle leden die zitting hebben in de vereniging ;

9° dat ingeval van ontbinding van de vereniging de leden recht hebben op teruggave van wat er door elk van hen is ingebracht ;

10° dat ingeval van ontslag of uitsluiting van een of meerdere leden deze recht hebben op teruggave van wat er door elk van hen is ingebracht ;

11° dat het vaststellen van huishoudelijke reglementen en de wijziging ervan slechts mogelijk zijn mits uitdrukkelijk daartoe beslist door alle leden die in de vereniging zitting hebben ;

a) de algemene regeling van de rechtsverhoudingen tussen de geneesheren en de ziekenhuisgeneesheren ;

b) de overeenkomsten met derden die een weerslag hebben op de medische activiteiten in het ziekenhuis ;

c) de oprichting van nieuwe medische diensten, de wijziging, de splitsing en de opheffing van bestaande medische diensten ;

d) de verandering van het stelsel met betrekking tot de toegang van ziekenhuisgeneesheren tot de medische activiteit in het ziekenhuis ;

13° dat de vereniging wordt opgericht voor een periode die niet langer dan dertig jaar mag zijn en dat de verlenging slechts kan geschieden mits uitdrukkelijk daartoe beslist door al de leden die zitting hebben in de vereniging.

De statuten mogen niet vermelden dat de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel niet van toepassing is.“.

Artikel 6

In voornoemde wet wordt een artikel 135quinquies ingevoegd, dat luidt als volgt :

„Artikel 135quinquies

Elke beslissing van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn als lid van een vereniging zoals vermeld in artikel 135bis, met betrekking tot de wijziging van de statuten, de vrijwillige ontbinding, de huishoudelijke reglementen of wijzigingen ervan, het toetreden of uitsluiten van leden, het ontslag als lid en de beslissing tot verlenging van de duur van de vereniging, is onderworpen aan de procedure zoals bepaald in artikel 135ter.“.

Artikel 7

In voornoemde wet wordt een artikel 135sexies ingevoegd, dat luidt als volgt :

„Artikel 135sexies

De oprichtingsakte van de vereniging zonder winstgevend doel waarvan één of meerdere openbare centra voor maatschappelijk welzijn lid zijn, en de akte waarbij een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of rechtspersoon, andere dan degene die een winstoogmerk heeft, verklaart lid te willen worden van de vereniging en de vereniging deze toetreding aanvaardt, regelt eveneens de inbreng van de oprichters of van het toetredend lid.“.

Artikel 8

In voornoemde wet wordt een artikel 135septies ingevoegd, dat luidt als volgt :

„Artikel 135septies

De openbare centra voor maatschappelijk welzijn zijn in de algemene vergadering van de vereniging zonder winstgevend doel vertegenwoordigd door leden van hun raad voor maatschappelijk welzijn. Indien het openbaar centrum voor

maatschappelijk welzijn als lid van de vereniging zonder winstgevend doel over meer dan één stem beschikt in de algemene vergadering en zich derhalve moet laten vertegenwoordigen door meer dan één lid van haar raad voor maatschappelijk welzijn, worden deze leden door de raad aangeduid volgens de regels, bepaald bij artikel 27, § 3 voor de verkiezing van de leden van het vast bureau.“.

Artikel 9

In voornoemde wet wordt een artikel^{135octies} ingevoegd, dat luidt als volgt :

„Artikel 135octies

Een vereniging, opgericht conform artikel 118 tot en met 135 van deze wet, is onder dezelfde voorwaarden als een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn gerechtigd lid te worden van een vereniging zonder winstgevend doel. Voor zover vereist, dienen al de betrokken gemeenteraden en bestendige deputaties hun goedkeuring te geven.“.

J. VANDEURZEN

J. LENSSENS

A. LEYSEN

B. VANDENDRIESSCHE

A. ARTS

L. MARTENS
